

למוסד מיוחד במינו מיובאות 20 יפהפיות מחו"ל

כדי לבדור גברים ישראליים, המדוכאים מהמרחון

מלא מארחות — כדי לנחם את כל האומ' ללים של המדינה. איך הוא המציא את הרעיון הגאוני הזה? כשהקהל הפסיק לבוא, מסביר בעל הבית, "התחילו יותר ויותר אנשים להתיישב לי על הבר, ולשוחח עם המארחות. מיד התלשתי, לאות סולידריות, לתת גודלטיים לאנשים המיסכנים האלה. המארחות תשע' שענה אותם כמו שצריך במועדון שלי." ואחרי העבודה? "אני לא מוכן להיות השומר על המוסריות שלהן."

"זה יהיה פיתרון אידיאלי לכל המיזא" שים. אני אפילו מתכוונן לפרסם בעתון מודעה כזאת: "עצוב לך? המיתון משגע? קפוצ' לרגע!"

"ובאמת" הוא מודה, "אני אביא למקום שלי חתיכות כאלה שתשענה את כל ה" רחוב. אני אלביש אותן בתלבושת אחידה נהדרת, כך שכולם יבינו למי הן שייכות." וכדי שלא יהיה ספקות בדבר, הוא יכתוב על אחוריהן: "נערות צברה."

★ ★ ★

אחד שהבין בעניינים האלה

מדוע הוא מתכוונן להביא את הצב' ראיות שלו מחוץ-לארץ? מה יש? החתי' כותהמקומיות לא טובות מספיק בשביל לנחם גברים מקומיים טובלים? מסתבר שהן יותר מדי טובות, אפילו הן מארחות כל כך טובות שהמתארחים מתחננים איתן, אחת אחרי השניה.

כל מי שחושב שנערות דיונגוף צדות מיליונרים ונישאות נישואי-פפורט, טועה מאד. הן מתאמצות, אולי, אבל אלה שבאמת

ה שבוע עומד להפתח בארץ מוסד מסוג חדש לגמרי. מוסד להסתחצרות. האם יש לך בעיות אישיות? מס'ההכנסה יורד לחייך? אשתך לא מבינה אותך? החברה שלך ברחה עם אחר? האנשים לא מעריכים אותך כראוי? זהו המקום שנוצר עבורך. בקובה החדשה של קובה תמצא סוף-סוף מזון לסיבלך.

★ ★ ★

תוצרת-חוף באחריות

מזור הזה ייראה כמו 20 חתיכות סוג א', כולן תוצרת-חוף באחריות. תחכינה לך לאורך הדלפק, עלימנת לנאול אותך מי סיבלך.

הן תעננה לך סוף-סוף את כל השומת' הלב-השופע שלהן. וביניהן תוכל לבחור בדיוק את המודל שמלהיב אותך: שמנה או רזה, בלונדית או מולטית. וכולן תהיינה מוכנות לשתות איתך, להבין אותך, הן תר' קודנה לפניך ובסוף תהיינה מאד-מאד ידידו' תיות כלפיק, אם רק תרצה.

הצדיק, שהקים את המוסד הזה, הוא קובה זילברנינג, שהבין את הפרינציפ: ככל שהמצב קשה יותר, וככל שלאנשים יש פחות כסף, ויותר צרות, כך הם מעוניינים יותר להוציא את הכסף המועט שנשאר להם, על מנת להסיה את ליבם מהצרות ומחוסר-הכסף.

לכן הוא החליט לחסל את מועדון צברה הישן, שארז בזמנו כוכבים כמו דאריו מורנו, מארי ונסן ואדי קאלברט, שהספיק להיות מועדון חשפנות, להציג הצגות קאב' רט, ולארח כמות לא גורמלית של קוקסינגלים.

כל זה היה עוד בימים הטובים, כשהקהל בא בהמוניו, והכסף היה זורם דרך הבק' בוקים של קובה אל תוך הכיסים של קובה. אז, בזמנים הטובים ההם, עוד אהבו סטריפ' טיו, עוד נהנו מזמרת יפה וחטובה, או מתזמורת ריקודים אמיתית. היום כל הרוח התרבותית הזאת נעלמה.

★ ★ ★

המיתון משגע? קפוצ' לרגע!

אני כבר בעסק הזה משנת ארבעים וחמש, ואף פעם לא היה מצב כל כך גרוע כמו היום. מתרגו קובה-בעל' הקובה. "זה התחיל בהתחלת השנה, כשפתחו את הדיסקוטקים."

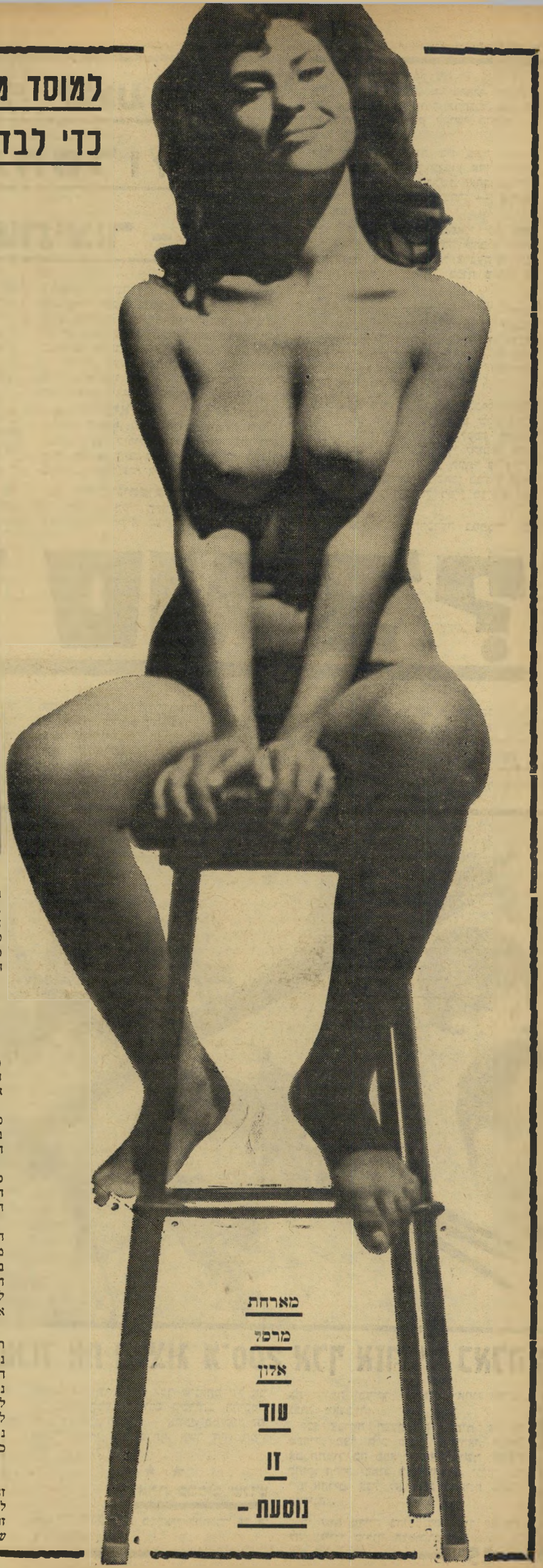
"עד היום אני חושב שדיסקוטק זה מסיבה פרטית, שהקהל זורם אליה כדי להתפרק בצורה זולה. אין שם בידור אמיתי, רק התפרקות בלי טעם."

ואחרי שהדיסקוטקים התחילו לקלקל את כל ערכי הבידור הישראליים, בא המיתון הזה, וקילקל את כל מה שהדיסקוטקים לא הספיקו לקלקל.

"בהתחלת המשבר", מספר קובה, "עוד היו באים אנשים כדי לבלות. אבל הם היו מתיישבים עם פרצופים חמוצים, מלנכוליים, בלי שום עניין בבידור מסביבם, וכל מה ש' הם היו אומרים היה: תתאר לך, היום תור לי מהבנק ציקי או: אני לא יודע מה אני אעשה עם מס'ההכנסה."

"אני מביא להם תוכנית בינלאומית, בעלת רמה גבוהה, והם נשארים לי עם מוראל נמוך, ולא מתעניינים." נעלב קובה, אבל המשיך לנהל את התכניות שלו עד שהמצב נעשה יותר גרוע. אנשים אמנם המשיכו לבוא, ולשוחח על ציקים ומס'ההכנסה, ולא להתעניין בתוכנית, אבל הציקים שהם עצמם נתנו לו התחילו לחזור כשהם מכוסים ב' כתובות: "אין כיסוי."

ואחריכך הפסיק הקהל לבוא. ואז קובה הבין שמה שדרוש להם עכשיו זה משהו לגמרי שונה מאשר בידור בינ' לאומי על רמה גבוהה. מה שדרוש לקהל זה איזושהו דבר שיסיה את דעתו מן הצרות שלה. וכך ייחסו, בפעם הראשונה, מועדון

מארחת
מרפד
אלון
טוד
זו
נוסעת -

הקובה נשלה

מצליחות בכך, הן, למרבית הפלא, הברדניות הערומות של צברה: היתה שם מארחת פנטסטית, ילידת מרו' קו, שוש קראו לה. כולם אהבו אותה, והיא שיעשעה את כולם ובידורה את כולם, עד שיום אחד בא לשם אמריקאי צעיר, וכשהוא ראה מה זה רמה של שעשועים — הוא הת' חתן איתה מייד, ומאז היא חיה איתו חיי' אושר באמריקה, כאשתו החוקית.

— ואלה באות: מארחות יבוא אמר